■ اسم خاص (یعنی نام مخصوص کسی یا جایی) در زبان عربی «اسم عَلَم» نامیده می‌شود و معرفه به شمار می‌رود؛ مانند: هاشم، مریم، بغداد، بیروت و ...

اسم عَلَم، مانند: عَبّاسٌ، کاظِمٌ و حُسَینٌ تنوین دارد، ولی نکره نیست؛ بلکه معرفه است.

■ سال گذشته با مبتدا و خبر آشنا شدید. گاهی خبر تنوین دارد؛ مثال:

اَلْعِلْمُ کَنْزٌ. دانش گنج است. فَریقُنا فائِزٌ. تیم ما برنده است.

در دو مثال بالا کنزٌ و فائزٌ تنوین دارند؛ امّا نیازی به نکره معنا کردن نیست.

ترجمه کن آنچه می‌آید را بر طبق قواعد معرفه و نکره:

اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرجِمْ ما يَلي حَسَبَ قَواعِدِ الْمَعرِفَةِ وَ النَّكِرَة.

۱ ﴿اَللّٰهُ نُورُ السَّماواتِ وَ الْأَرضِ مَثَلُ نورِهِ كَمِشكاةٍ[1] فيها مِصباحٌ الْمِصباحُ في زُجاجَةٍ الزُّجاجَةُ كَأَنَّها كَوكَبٌ دُرِّيٌّ[2]﴾ اَلنّور : ۳۵

خداوند نور آسمان‌ها و زمین است. مَثَلِ نور او همچون چراغدانی است که در آن چراغی است. آن چراغ در شیشه‌ای است. آن شیشه گویی ستاره‌ای درخشان است.

۲ ﴿... أَرسَلْنا إلىٰ فِرعَونَ رَسولاً فَعَصىٰ فِرعَونُ الرَّسولَ...﴾ اَلْمُزَّمِّل : ۱۵ و ۱۶

پیامبری نزد فرعون فرستادیم. فرعون از آن پیامبر سرپیچی کرد.

۳ عالِمٌ يُنتَفَعُ بِعِلْمِهِ، خَيرٌ مِنْ أَلْفِ عابِدٍ. رَسولُ اللّٰهِ صلی الله علیه و آله و سلم

دانشمندی که از دانش او بهره برده شود بهتر از هزار عابد است.

۱ــ **اَلْمِشْكاة:** چراغدان ۲ــ **اَلدُّرّيّ:** درخشان